

A 220
I.

PETŐFI SÁNDOR: NEMZETI DAL.

HÁROM EGYKÖRŰ KOLOZSVÁRI

RÖPLATKIA DALS. - PNR. AKAD.

(KÖLÖZSV.) TÖRT. LEVÉLT. - RÉGI

NYOMT. OKL. GYŰJT.

1848. A. 15.

NEMZETI DAL.

Pest Martius 15-kén.

Talpra, magyar, hi a' haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a' kérdés, válaszokat! —
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhóztak ősapáink,
Kik szabadon éltek haltak,
Szolgaföldön nem nyughatnak.
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer.
Kinek drágább rongyélete,
Mint a' haza becsülete.
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Fényesebb a' láncznál a' kard.
Jobban ékesíti a' kart,
És mi mégis lánczot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

A' magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez,
Mit rá kentek a' századok
Lemossuk a' gyalázatot.
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Hol sirjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A' magyarok' istenére
Ekszünk,
Ekszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Petőfi Sándor.

NEMZETI DAL.

alpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszokat! —
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

abok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek haltak,
Szolgaföldön nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

ehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongyélete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

enyesebb a láncznál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi még is lánczot hordtunk!
Ide veled régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy hírhez,
Mit rá kentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

ol sírjaink demborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Petőfi Sándor.

1848. márc. 15.

NEMZETI DAL.

alpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszzatok! —
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

ényesebb a láncznál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi még is lánczot hordtunk!
Ide veled régi kardunk!
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

abok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ösapáink,
Kik szabadon éltek haltak,
Szolgaföldön nem nyughatnak.
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy hírchez,
Mit rá kentek a százalok,
Lemossuk a gyalázatot.
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

ehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongyélete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

ol sirjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok' istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk.

Petőfi Sándor.

